

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Είς τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Χώρας μας ὁρίζεται ὅτι: «Οὐδεὶς δημόσιος ὑπάλληλος δύναται νὰ συμμετέχῃ εἰς πλείονα τῶν δύο συμβουλίων ἢ ἐπιτροπῶν», «ἐπὶ προσθέτῳ ἀμοιβῇ», κατὰ τὴν σχετικὴν ἐρμηνευτικὴν δὴλωσιν.

Ἐν τούτοις πολλοὶ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπουργείων καὶ δὴ τῶν ἀνωτέρων τοιούτων συμμετέχουν εἰς πολλὰς δεκάδας συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν καὶ διὰ τῆς τοιαύτης συμμετοχῆς τῶν εἰσπράττων ἀποζημιώσεις, ἀνωτέρας τοῦ μισθοῦ τῶν, καὶ εἰς τινὰς περιπτώσεις διπλασίας καὶ τριπλασίας αὐτῶν.

Οἱ μαχαραγιάδες αὐτοὶ τῆς ὑπαλληλικῆς τάξεως, κάτω ἀπὸ τὴν μύτην τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν κοροϊδεύουν τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, τοῦ ὁποῦ παριστάνουν τοὺς ὑπαλλήλους, διότι εἰς τὴν πραγματικότητα οὐδεμίαν προσφέρουν ὑπηρεσίαν, δαπανῶντες τὸν χρόνον τῶν διὰ νὰ μεταβαίνουν ἀπὸ συμβουλίου εἰς συμβούλιον, ἀπὸ γραφεῖου εἰς γραφεῖον.

Ἡ παράνομος καὶ ἀνήθικος αὐτὴ κατάστασις ὑφίσταται ἀπὸ κολλῶν δεκαετηρίδων.

Πόσῃν δύνανται διαθέτει ἡ μαφία τῶν ἀνωτέρω δημοσίων ὑπαλλήλων τῶν ὑπουργείων μας, ὥστε νὰ μὴ δύναται αἱ Κυβερνήσεις νὰ ἐμποδίσουν τὴν πρὸς ὄφελος τῶν μανδρινῶν αὐτῶν παραβίασιν καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ Συντάγματος;

Δὲν εἶναι ἀσήμαντον τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον κατ' ἔτος καταβάλλει τὸ Κράτος ὑπὸ τὴν μορφήν τοιούτων ἀποζημιώσεων, ποσόν, τὸ ὁποῖον ἀφοῦ χάριν τῆς Διοικήσεως δαπανᾶται, ἔπρεπε νὰ εἰσπράττεται ἐξ ἴσου παρ' ὄλων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ὁ Λαὸς τὸ πληρώνει, διὰ τοὺς μισθοὺς ὄλων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους καὶ ὄχι διὰ μίαν προνομιούχον μερίδα αὐτῶν.

Οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν, ὑφ' οἷ ἀνδῆποτε μορφήν, ἐπιτρέπεται, νὰ καταβάλληται εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους; διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν εἰς συμβούλια ἢ ἐπιτροπὰς. Ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους εἶναι εἴτε εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ἐργάζονται, εἴτε εἰς ἐπιτροπὰς ἢ συμβούλια συμμετέχοντες ἀπασχολοῦνται. Ὁ δὲ μισθὸς τῶν καταβάλλεται εἰς αὐτοὺς διὰ πᾶσαν παρ' αὐτῶν προσφερομένην εἰς τὸ Κράτος ὑπηρεσίαν, ἀδιάφορον ἐὰν αὕτη εἶναι ἐργασία ἐν τῷ γραφεῖῳ ἢ συμμετοχὴ εἰς συμβούλια ἢ ἐπιτροπὰς. Ἡ τελευταία αὕτη ἀπασχόλησις τῶν δὲν δύναται νὰ διακριθῇ, δὲν ἀποτελεῖ ὑπηρεσίαν προσφερομένην πέραν καὶ ἐκτὸς τῶν ὑποχρεώσεων τῶν, ὥστε νὰ δικαιολογηθῇ οἰαδῆ-

ποτε πρόσθετος ἀμοιβῇ τῶν. Καθ' ἡμᾶς δὲν γεννᾶται ἀπλῶς καὶ μόνον θέμα ἀντισυνταγματικότητος τῶν ἀποζημιώσεων (πέραν τῶν δύο) τῶν εἰς τὰ συμβούλια καὶ ἐπιτροπὰς συμμετεχόντων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Οὐδεμίαν πρόσθετος ἀμοιβῇ δικαιολογεῖται. Οὐδε μία! Πᾶν ποσόν, τὸ ὁποῖον τὸ Κράτος διαθέτει διὰ τὰς ἀμοιβὰς τῶν ὑπαλλήλων τῶν, εἴτε τοῦτο εἰσπράττεται παρὰ τοῦ Λαοῦ, ὑπὸ μορφήν φόρων εἴτε ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ὑποχρεώσεως τῶν ἐνδιαφερομένων πολιτῶν, ὅπως καταβάλλωσι τὰ διάφορα παράβολα, δέον νὰ κατανέμηται εἰς ὅλους τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους. Εἶναι ἀπαράδεκτον, οἱ περισσότεροι τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νὰ ὑποφέρουν, διότι ὁ μισθὸς τῶν εἶναι ἀνεπαρκής, καὶ μία μερὶς προνομιούχων νὰ ἐπιτυγχάνῃ ἔσοδα διπλασία καὶ τριπλασία τῶν κανονικῶν μισθῶν, ὑπὸ μορφήν ἀποζημιώσεων, λόγῳ συμμετοχῆς εἰς συμβούλια καὶ ἐπιτροπὰς.

Ὁ Λαὸς, καίτοι καὶ ὁ ἴδιος πάσχει, κατὰ τὸ πλεῖστον, παρακολουθεῖ μετὰ συμπαθείας τὴν οικονομικὴν κατάστασιν τῆς δημοσιῶν ὑπαλληλικῆς τάξεως καὶ ἐπιθυμεῖ τὴν βελτίωσίν τῆς, ὑποβαλλόμενος εἰς πᾶσαν παρ' αὐτοῦ αἰτουμένην ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων θυσίαν. Ἀγανακτεῖ ὅμως δεδικοιολογημένως καὶ ἐξεγείρεται, ὅταν διαπιστῶνῃ ὅτι τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα πληρώνει εἰς τὸ Κράτος, χάριν τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διατίθενται τόσον ἀδίκως, ὥστε ὀρισμένοι νὰ ἐνθυλακώσονται τὴν μερίδα τοῦ λέοντος.

Ἡ Κυβέρνησις ἐξήγγειλε τὴν λήψιν νομοθετικῶν μέτρων πρὸς ἐξυγιάνσιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Προϋπόθεσις οἰασδῆποτε ἐξυγιάνσεως εἶναι ἡ δικαία κατανομὴ μεταξὺ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον διατίθεται χάριν τῆς μισθοδοσίας τῶν. Ὅθεν νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὸν διὰ τῶν προσθέτων ἀμοιβῶν, λόγῳ συμμετοχῆς εἰς ἄπειρα συμβούλια καὶ ἐπιτροπὰς σκανδαλώδη πενταπλασιασμὸν τῶν ἀποδοχῶν ὀρισμένων δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς βᾶρος τῶν λοιπῶν συναδέλφων τῶν. Καὶ ὄχι δι' ἡμιμέτρων. Νὰ καταργηθῇ διὰ νόμου πᾶσα διάταξις νόμου περὶ ἀποζημιώσεως, οἰασδῆποτε ἀποζημιώσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐνεκα συμμετοχῆς τῶν εἰς συμβούλια ἢ ἐπιτροπὰς τῶν, καταβαλλομένων παραβόλων ἀποτελούντων δημοσίον ἔσοδον. Καὶ οὐδὲν πλέον νομοθέτημα, νὰ ψηφισθῇ, ἐφ' ὅσον θὰ περιέχῃ ἀντιθετὸν διάταξιν.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἡ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἐνας Βουδιστὴς ἔστειλε κάποτε τὰ παιδάκια του σ' ἕνα ἱεραποστολικὸν σχολεῖο. Τοῦ κινήθηκε ἡ περιέργεια μίαν μέραν νὰ μάθῃ ποῖος εἶναι αὐτὸς γιὰ τὸν ὁποῖον τὰ παιδάκια του διαρκῶς μιλοῦσαν στὸ σπίτι. Ἐγραψε, λοιπόν, ἕνα γράμμα στὸ διευθυντὴ τοῦ σχολείου, ὡς ἑξῆς:

«Σὰς παρακαλῶ, ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ κύριος πού λέγεται Ἰωάννης 3:16, γιὰ τὸν ὁποῖον μιλοῦν τὰ παιδάκια μου. Θὰ ἦθελα νὰ τὸν γνωρίσω κ' ἐγώ». Ὁ διευθυντής, τοῦ σχολείου ἀπάντησε ὡς ἑξῆς: «Ἰωάννης 3:16 δὲν εἶναι πρόσωπο, ἀλλ' εἶναι ἕνα ἐδάφιο ἀπὸ κάποιο βιβλίον. Ζήτησε ἕνα ἀντίτυπο τοῦ βιβλίου αὐτοῦ ὁ Βουδιστὴς γιὰ νὰ τὸ διαβάσῃ. Μετὰ μεγάλη βέβαια εὐχαρίστησις ὁ διευθυντής τοῦ τοῦ ἔστειλε. Ἦσαν ἡ Καινὴ Διαθήκη. Τὴ διέβλεψε μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὸ μυστήριον Ἰωάννης 3:16, τῶν παιδιῶν τοῦ ἀγαπημένου ἐδάφιο. Δὲν πέρισε πολὺς καιρὸς ὅταν ὁ διευθυντής ἔλαβε γράμμα ἀπὸ τὸν Βουδιστὴν αὐτὸν ὅτι αὐτὸς καὶ ὁλόκληρη ἡ οἰκογένειά του ἐδέχθησαν τὸν Χριστὸν ὡς ἀπομικτὸν Σοῦηρα τῶν.»

Ἰσοῦς τὸ ἐδάφιο αὐτὸ νὰ κάμῃ καὶ σὴν δικιά σου τὴ ζωὴ καὶ. Ὁμιλεῖ γιὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Νὰ τί λέγει: «Ὅτι γὰρ ἡγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔσται ζωὴν αἰῶνα.»

Ἀσφαλῶς θὰ σ' ἐνδιαφέρει ἡ ἀγάπη αὐτῆ τοῦ Θεοῦ. Συμπεριλαμβάνει τὸν κόσμον ὅλοκληρον, τὸ σύνολο τῶν ἀσπρωτῶν ἀνθρώπων.

Τὴν θαυμάζουμε τὴν ἀγάπην αὐτῆ διὰ ἀναλογισθῆμε τι εἶδος εἶναι αὐτὸς ὁ κόσμος τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Ἰσοῦς ὁ Ἰωάννης μᾶς λέγει: «Ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.» (Ἰωάν. ε' 19). Εἶναι σὰν ἕνα καράβι πολὺ τιμω βυθισμένο μέσα σ' ἕνα βρώμικο ποτάμι.

Τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν φιλία καὶ ὑπάκοη φῶν θὰ μπορούσαμε εὐκολὰ νὰ τὴν καταλάβουμε ἀλλ' ἡ ἀγάπην Του γιὰ τὸν κόσμον τῶν ἀνθρώπων μᾶς εἶναι μυστήριον. Μᾶς ἠγάπησε ὄχι ἐν ἀγνοίᾳ Του, ἀλλ' ἐπλήρη γνώσεως ὄλων τῶν μισθῶν κῶν σκέψεων καὶ πῶθων μας. Ἀπίστευτη πράγματι σὺν ἄνθρωπο τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπον. Γίνεται πιστευτὸν μόνον ἐν Χριστῷ. Ὁνειρὸν, θάταν γὰρ μᾶς ἡ ἀγάπην αὐτῆ ἀνδὲν ἐνσαρκωνόταν στὴ Βηθλεὲμ κ' ἂν δὲν θυσιαζόταν σὺν σταυρῷ.

Ὁ ἀπ. Παῦλος γράφειν στυλ. Ἐφρασίους τοὺς λέγει διὰ τὴν ἀγάπην αὐτῆ τοῦ Θεοῦ ἐκφράζεται κατὰ ἕνα ἰδιαιτέρου τρόπο σὲ μὴ ὁμάδα ἀνθρώπων. Εἶναι αὐτοὶ πού ἀποτελοῦν τὴν Ἐκκλησίαν Του. «Ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς.» (Ἐφεσ. ε' 25). Μὰ γιατί ἔτσι ὅλος ἰδιαιτέρου, ν' ἀγαπήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν Του ὁ Χριστὸς; Ὅχι μᾶστε ἢ ἡ ἱστορία τοῦ ἀσώτου υἱοῦ; Ἦσαν φρονικὸ ὁ πατέρας του αὐτὸν νὰ σκέπτεται ἐν βροχισκόταν στὴ μακρὴν ἡ χώρα τῆ ἀσωτείας. Τὸν ἀγαπᾶσε ἐνὼ βρισκόταν μακρὰν του, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην του αὐτῆ τὴν ἔχουσε πάντα του ἄφθονα διὰ τὴν πᾶσαν σὲ πατρικὸ σπίτι. Ἔτσι εἶναι καὶ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι τὸ κομμάτι ἐκεῖνο τοῦ κόσμου πού γύρισε σὲ πατρικὸ σπίτι. Μετὰ τὸ γυρισμὰ τῆς τοῦτο κατορθώνει κατὰ ἕνα ἰδιαιτέρου τρόπο νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἀγάπην τοῦ Πατέρους Θεοῦ.

Μὴ νομίζετε πὼς ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι κάποιο ἀνθρώπινος ὄργανισμός. Δὲν ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 2αν σελίδα

Ἡ ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΕΛΟΥΜΕΝ ΕΝ ΔΙΑΛΥΣΕΙ;

Ὡς τοσάκις διεμαρτυρήθημεν κατὰ τὸ παρελθόν ἢ ἐποικιστικὴ ὀνύμωσις τῶν αἰτημάτων τῶν ἀγροτῶν τοῦ Νομοῦ μας καὶ δὴ τῶν ἀκτιμῶν ἔβαινε ἀνεκάθεν χωλαίνουσα, διότι παρὰ τὴν Διευθύνσει Γεωργίας τῆς περιφέρειας μας ὑπηρετεῖ εἰς μόνον ἐποικιστικὸς ὑπάλληλος, ἐνῶ ἔδει νὰ ὑπηρετοῦν ἐν αὐτῇ τοὐλάχιστον τρεῖς. Ἦδη δ' ὅμως, ἀπὸ τριμήνου περίπου δὲν χαλαίνει ἀπλῶς, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν ἔπαυσε λειτουργοῦν τὸ ἐποικιστικὸν τμήμα τοῦ Νομοῦ μας, διότι, ὡς καὶ εἰς προηγούμενον φύλλον μας, ἀνεγράψαμεν ὁ κ. Θεοδώρητος, ἦτοι ὁ μοναδικὸς ἐποικιστικὸς ὑπάλληλος μας, ἀσθενήσας βυρέως, ὑπέβληθη εἰς σιβιρὸν χειρουργικὴν ἐπέμβασιν καὶ ἡ ἀνάφωσις του θὰ συντελεσθῇ μετὰ πάροδον πολλῶν μηνῶν, ὅτε καὶ πάλιν θὰ χρειασθῇ γὰρ ἀναπαυθῆ ἐπὶ μακρὸν εἰσέτι χρόνον.

Καθ' ὅλον τὸ μακρὸν αὐτὸ χρονικὸν διάστημα θὰ παρα-

μένουν ἐκκορεμεῖς οἱ χιλιάδες αἰτήσεων τῶν ἀγροτῶν, εἰς αἷ καὶ νέα προστίθενται καθ' ἑκάστην καὶ θὰ παραμῆναι ἀναξιοποίητος ἔκτασις διακοσίων δέκα χιλιάδων (210.000) στρεμμάτων, ἢ ὅποια εἶναι διαθέσιμος, καθ' ἣν στιγμὴν οἱ ἀκτιμῶνες ἱκετεύουν νὰ τοὺς παραχωρήσουν ὀλίγα στρέματα γῆς δ' ἂν νὰ ζήσουν.

Ἡ ἀπογοητευτικὴ καὶ τραγικὴ οὕτη διὰ τοὺς ἀκτιμῶνας μας κατάσταση εἶναι ἀπαράδεκτος.

Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἱσχυρίζεται ὅτι δὲν ἔχει ἕνα ὑπάλληλον νὰ στείλῃ ἔδω.

Οἱ κ.κ. Βουλευταὶ μας ὀφείλου νὰ θέσουν τὸ ζήτημα ὑπ' ὄψει τοῦ κ. Καρμανλῆ, ὅστις ἀσφαλῶς, ἐν τῷ πληροφορηθῇ, θὰ διατάξῃ, ἐντὸς μίας ἡμέρας νὰ ἀποσταλοῦν οἱ ἀρμόδιοι ὑπάλληλοι, διότι τὸ θέμα καὶ τεραστίαν σημασίαν ἔχει διὰ τοὺς ἀκτιμῶνας καὶ τὸ Κράτος ἐμφανίζει, ὡς ἐν διαλύσει τελοῖν.

ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΑΝΕΥ ΚΑΘΗΤΩΝ

Αἱ ἐγνοοφαὶ τῶν μαθητῶν εἰς τὰ Γυμνάσια μας ἤχησαν ἔντος ὀλίγου θὰ ἀρχίσουν τὰ μαθήματα. Ἀλλ' ὁ ἰριθμὸς τῶν μαθητῶν θὰ εἶναι μέγας ἐνῶ τῶν καθηγητῶν παντελῶς ἀνεπαρκής.

Ὅσον καὶ ἂν κοπιᾶσιν οἱ ὑπόχροντες καθηγηταί, ἢ διδασκαλῖα θὰ εἶναι πλημμελῆ καὶ ἡ ἐκπαίδευσίς τῶν μαθητῶν ἀεὶ λήθ.

Συγκεκριμένως οὐδεὶς καθηγητῆς διωρίσθη εἰς τὸ Γυμνάσιον Κασσάνδρας. Πῶς θὰ λειτουργήσῃ; οἱ Κασσανδρινοὶ ἐπὶ ἔτη ἠγωνίζοντο, νὰ ἀποκτήσουν αὐτοτελεῖς Γυμνάσιον. Καὶ τοὺς τὸ ἔδωσαν εἰς τὰ χερτὰ καὶ ἀντὶ τὸ βελτιωθῆ ἡ ἐκπαιδευτικὴ κατάσταση τῶν, καθίσταται χειροτέρα. Ὅλοι οἱ γονεῖς τοῦ Νομοῦ μας μετὰ ζηνηροτάτης ἀηρηυχίας συζητοῦν τὴν θλιβερόν αὐτὴν κατάστασιν.

Οἱ κ.κ. Βουλευταὶ τοῦ Νομοῦ μας ὀφείλου νὰ προβοῦν εἰς ἐντοια διαβήματα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ὥστε νὰ ἀποσταλοῦν καὶ ἄλλοι καθηγηταί εἰς τὰ Γυμνάσια μας, πρωτίστως δὲ εἰς Κασσάνδραν.

Ἡ ΟΔΟΣ ΓΩΝΙΑΣ-ΚΡΗΝΗΣ

Εὐχεριστάτη εἶναι ἡ ὀδικὴ σύνδεσις τῶν χωρίων Ν Γωνιά-Ροδόκηπος-Πετρολάωνα καὶ Κρήνη, ὡς ἐκ τῆς ὀμοιότητος τοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ μικροῦ μήκους τῶν ὁδῶν, αἰτινες θ' ἀπαιτηθῇ νὰ διανοιγῶσι πρὸς τοῦτο.

Καλὸν ἐπομένως εἶναι νὰ πραγματοποιηθῇ οὕτη, δὲν θέντος ὅτι θὰ συντελέσῃ καὶ εἰς τὴν τουριστικὴν ἐκμετάλλεισιν τοῦ περιφήμου ἐν τῇ ἀνωτέρω περιοχῇ κειμένου σπηλαίου μετὰ τῶν θαυματοῦς σταλακτιτῶν.

Ἡ ΓΕΩΤΡΗΣΙΣ ΤΗΣ Ν. ΓΩΝΙΑΣ

Ἡ κοινότης Νέας Γωνίας ὑδρεύεται ἀνεπαρκῶς, διότι λόγῳ τῆς ἀνομβρίας πολλὰ ὑδροπηγαὶ ἔχουν στεγρῶσει ἢ δὲ παροχὴ τῆς δια γεωτήσεως κοινοτικῆς βρύσης εἶναι μικρά, καθ' ὅσον ἡ ἐν λόγῳ γεώτρησης δὲν ἐγένετο εἰς ὅσον ἔπρεπε βάθος.

Νομίζομεν ὅτι δέον νὰ γίνῃ νέα γεώτρησης εἰς μεγαλύτερον βάθος, ὥστε νὰ ἐκασφαλῶσθῇ τὸ ὕδωρ, τοῦ ὁποῦ ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην οἱ κάτοικοι τῆς Ν. Γωνίας.

Ἡ ΑΠΟΒΑΘΡΑ ΤΗΣ ΧΡΟΥΣΩΣ

Ἡ ἀποβίθρα τῆς Χρούσως ἡμέρα τῆς ἡμέρας κατωστρέφεται ἐγκαταλειφθεῖσα τελείως καὶ ὀδεμίαν τυγχάνουσα συντηρήσεως.

Ἐὰν γίνον τῶρα μερικαὶ μικροσκοπευαὶ θ' ἀποτραποῦν αἱ σοβαρὰ καταστροφῆ, αἱ ὁποῖα τὴν ἀπειλοῦν. Ἄς φροντίσῃσιν λοιπὸν οἱ ἀρμόδιοι νὰ τὰς ἐνεργήσῃ ἐν καιρῷ, ὥστε νὰ μὴ υποχωθῇ τὸ Κράτος βραδύτερον νὰ ὑπ βληθῇ εἰς μεγάλας δαπάνας.

Ἡ ΥΠΕΡΥΣΙΣ ΡΟΔΟΚΗΠΟΥ

Συγκινητικὴ εἶναι ἡ προσπάθεια, τὴν ὁποῖαν κατέβηλον οἱ ἐλάχιστοι ὑπόχρητες εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν κάτοικοι τοῦ μικροῦ συνοικισμοῦ Ροδόκηπος, ἐργασθέντες σκληρῶς ἀνώριζαν χάνδακα μήκουσ τριῶν χιλιάδων μέτρων, διὰ τὴν ἰοποθῆσιν τῶν σωλήνων τοῦ ὑδραγωγείου τῶν.

Διὰ νὰ ὑδρευθοῦν ὅμως χρειάζεται καὶ μικρὰ ἀντλητικὴ μηχανὴ τὴν ὁποῖαν ἀδυνατοῦν νὰ προμηθεύσῃσιν. Νομίζομεν ὅτι οἱ καλοὶ ἐπιτοὶ ἄνθρωποι δέον νὰ τύχουν ἐν προκειμένῳ τῆς κρατικῆς ἐνισχύσεως.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

ΟΙ ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΜΕΤΑΠΤΩΞΕΙΣ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

2ον) Τού κ ΓΑΡ. ΓΑΡΟΥΦΥΛΛΟΥ
Στά 12 χρόνια του, το παιδί παρουσιάζει και πάλι οξεία μεταβολή. Γίνεται ξανά ευχάριστο, αρχίζει να ενδιαφέρεται για την επίδοξια των γονέων του...

Το παιδί των 12 χρόνων, με τον ένθουσιασμό και την ενεργητικότητα του, άγαπάει άμέσως το κάθε τι κι' έννοει να το δει να γίνεται δίχως καθυστέρηση. Έπιδώνει να τραβήξει την προσοχή και γι' αυτό τύνεται επιδεικτικά με ζωηρά χρώματα...

Στά 13, απομακρύνεται από το πάτομα από τους γονείς του και γίνεται λιγομίλητο και κλεισμένο, στον έαυτό του. Συχνά, κλειδώνεται στην κάμαρά του και σπρώχνει μάστιχα ένα έπιπλο πίσω απ' την την άπομόνωσι του.

Είναι τώρα εκλεκτώτερο στις συντροφίες του. Έχει τα μουσικά του, που δέν πρέπει να προσπαθούν να τα παραβιάσουν οι γονείς του.

Είναι σέ μία ήλικία τελείως ακατάλληλη για να δημιουργηθεί οικειότητα μεταξύ τους. Όταν γίνη 13 χρόνων, αλλάζει και πάλι αισθητό ο χαρακτήρας του προς το καλύτερο. Έχει άχορταγη δίψα να γνωρίση καινούργια πράγματα...

Δέν πολυεκτιμάει ώστόσο τους γονείς του. Τα άστεία τους του φαίνονται ανόητα, το σπίτι τους άβολο, οι αντίληψεις τους άπροχαιωμένες.

Βασανίζεται συνεχώς απ' την ιδέα πως στερείται τα προνόμια άλλων συνομηλίκων του.

Πρέπει να σημειωθή ότι πολλές κρίσεις του για τους γονείς του είναι τσυχότερες, άλλα δικαιολογημένες! Καιρός είναι λοιπόν να κάνουν οι γονείς ένα αυτοέλεγχο και να φροντίσουν να διορθώσουν τα έλαττώματά τους.

Στά 15 το παιδί βρίσκεται μακρύτερα παρά ποτέ απ' τους γονείς του. Μπορεί να βγει στην ίδια κάμαρα μαζί τους, κι' όμως ν' άπουσιάζη οδισιαστικά. Έχει μία έντονη τάση προς τη λογομαχία με τους γονείς, τους διδασκάλους και τους συνομηλίκους του.

Σ' αυτή την «ζρητική» ήλικία, οι γονείς πρέπει να μη κάνουν πολλές ερωτήσεις στο παιδί τους, να μη του δίνουν τις συμβουλές τους μόνο ό ταν τις ζητάει μοναχό του.

Τέλος, στα 19 χρόνια το παιδί ήρεμεί και ξαναρχίζει συνήθως στη θαλαγή του οικογενειακού περιβάλλοντος.

Δείχνει σεβασμό και στοργή στους γονείς του. Καταλαβαίνει κι' αυτό το ίδιο την καλυτέρευση του χαρακτήρος του και μετανοεί κρυφά για την προηγουμένη συμπεριφορά του. Δέν πρέπει ώστόσο να του αναθέση κανείς άκόμη πολλές εθθύνες, γιατί δέν έχει ώριμάσει τελείως η κρίσις του σ' αυτή την ήλικία.

Η έπισημη της ψυχολογίας έχει διαπιστώσει αυτές τις περίεργες μεταπτώσεις σέ κάθε ήλικία, δέν έχει όμως άκόμη μωρέσει να τις εξηγήση.

Οι παρατηρήσεις αυτές του δόκτορος Άρνολντ Γκέζελ έγιναν όπως είπαμε στο προηγούμενο φύλλο μας σ' ένα μεγάλο άριθμό παιδιών των Ηνωμένων Πολιτειών.

Μπορούμε όπως να πούμε ότι ίσχύουν στις γενικές του γραμμές, για τον παιδόκοσμο όλων των ήπειρων.

Γιατί τα παιδιά είναι παντού τα ίδια, στο βάθος της ψυχολογίας τους.

Μόνον σέ λεπτομερειακά ζητήματα παρουσιάζουν διαφορές από μία σέ άλλη χώρα.

ΤΕΛΟΣ
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ: 100 (έκατό) στρέμματα άγρών μεγάλα εις θέσιν Καλύβες. Πληροφορία Χριστόδουλον Τσουγκράνην Καλύβες Πολυγύρου.

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΝ

(2ον)

Η οικονομία είναι η βίσις, τα θεμέλια, και όλα τα άλλα δέν είναι παρά το έποικωδόμημα. Έτσι η παραγωγή θεοποιείται και άποκτά μία αυθύπαρκτη αξία. Δέν είναι αυτή που ύπηρετεί τον άνθρωπο, άλλα αυτός είναι ένα άπλό όργανό της. Οι νόμοι της παραγωγής, που είναι άνεξάρτητοι από την θέληση του ανθρώπου όρίζουν τις ύχες της άνθρωπότητος. Και ο άνθρωπος δέν είναι παρά «ένα ζώο, που φτιάχνει εργαλεία» όπως είπε και ο Μάρξ. Η παραγωγή λοιπόν είναι είδος Θεού από τον όποιο ξεαρτώνται τα πάντα. Ό,τι και αν γίνεται την αιτία του θά την βρούμε στην παραγωγή. Έτσι στη θέσι του Θεού, οι κομμουνιστάι βάζουν την παραγωγή. Και αντί η παραγωγή να έχη για σκοπό της τον άνθρωπο και την ίκανοποίησι των άναγκών του γίνεται το άνάποδο. Ο άνθρωπος έχει για προορισμό του την έξυληρήτησι της παραγωγής. Δηλαδή ο άνθρωπος δέν δουλεύει πιά για να ζή, άλλα ζει για να δουλέη. Αυτό είναι το νόημα της ζωής στον κομμουνιστικό κόσμο. Γι' αυτό δέν είναι δυνατόν κανείς να πιστεύη στην αξία τοί ανθρώπου, στην αξιοέπεια και στην άνεξαρτησία του και ταυτόχρονα να είναι και κομμουνιστής. Το «πιστεύω» του κομμουνισμοί δέν είναι ούτε ο Θεός ούτε ο άνθρωπος, είναι η ύλη και η θεοποιημένη παραγωγή ή όποια πλέον γίνεται αυτοσκοπός.

Ο Κομμουνισμός ως κοινωνικόν σύστημα

Κοινωνικώς, κομμουνισμός είναι το σύστημα εκείνο εις το όποιο καταργείται η άτομική ιδιοκτησία και αντικαθίσταται από την κρατική. Όλα εκεί, άνήκουν στο κράτος. Αυτό γίνεται ο μοναδικός, άπόλυτος και άνεξέλεγκτος ιδιοκτήτης. Το κράτος έξεφανίζει με την βία τις μεσαιετικές τάξεις. Όλες οι ιδιωτικές επιχειρήσεις, εργατήρια, καταστήματα, τα πάντα, κρατικοποιούνται και οι πρώην ιδιοκτήτες των στήν καλύτερη περίπτωση γίνονται ήμερομισθιοι εργάται ήμισθωτοί ή κάλληλοι του κράτους. Φυσικά καταργούνται και τα ελεύθερα επαγγέλματα. Γιατροί, δικηγόροι, μηχανικοί, όλοι γενικώς γίνονται υπάλληλοι του κράτους και εργαζόνται όπου τους όρίσει αυτό και με τους μισθούς που το ίδιο όρίζει. Η γη γίνεται έπίσης κρατική ιδιοκτησία και οι άγρότες χάνουν τα χωράφια τους, τα ζώα τους, όλη την περιουσία τους και γίνονται ήμερομισθιοι εργάται των κολχός (μεγάλα άγροκτήματα όπου έκτελούν τις έντολές του διενθυνού τον όποιο διορίζει το κράτος. Κανείς λοιπόν στον κομμουνισμό δέν έχει άνεξαρτησία, κανείς δέν δύναται να αναπτύξη οικονομική ή επαγγελματική πρωτοβουλία και κανείς δέν εργαζεται για τον έαυτόν του. Όλα άνήκουν εις το κράτος, και όλοι εργαζόνται γι' αυτόν τον μοναδικό και πανίσχυρο έργο δότη. Και καθώς αυτό το κράτος είναι δικτατορικό, κανείς δέν τώ έλέγχει πώς διαχειρίζεται τα πλούτη της χώρας και εργασία των υπηκόων του. Έτσι ο εργαζόμενος εύρίσκει εις στήν άπόλυτη διάθεσι του

πανίσχυρον κράτους που είναι ένας έργοδός πανίσχυρος με στρατό, άστυνομία και δικά του δικαστήρια. Το κράτος-έργοδότης έχει λοιπόν την δύναμη να μη άναγνωρίζη στον εργαζόμενο κανένα δικαίωμα και να τον έκμεταλλεύεται ως το έσχατο όριο της άντοχής του. Ούτε συνδικάτα υπάρχουν, άφοϋ σύμφωνα με το ίδιο το σύνταγμα της ΕΣΣΔ (άρθρα 125 και 1-6) αυτά έλέγχονται από το κόμμα, ούτε εργατικοί νόμοι, ούτε διαιτητικά δικαστήρια, ούτε άπεργίες οι όποιες θεωρούνται «οικονομικό συμπιόνάζ» και τιμωρούνται με την ποινή του θανάτου. Το κράτος όρίζει στον κάθε πολίτη ποι, πώς, πόσο και προς πόσα θα εργαζή. Όταν όμως λέμε κράτος, έννοούμε τους άνθρώπους που το άποτελούν. Δηλαδή τα κομματικά, διοικητικά, τεχνικά, στρατιωτικά και άστυνομικά στελέχη. Αυτοί με μία λέξη λέγονται γραφειοκρατία. Και εάν όλα άνήκουν στο κράτος, το ίδιο το κράτος άνήκει στους ανθρώπους που άποτελούν τον μηχανισμό του. Η γραφειοκρατία λοιπόν έντειραμένη εις το ΚΚ, κυβερνά και εκμεταλλεύεται τους εργαζόμενους. Έτσι μπορεί να επιβάλλη στο λαό μεγάλες στερήσεις, να τον ύποχρεώνη σέ θυσίες και να περιορίζη το βιοτικό του έπίπεδο σέ ένα κατώτατο όριο για να επιτυχή άλλους σκοπούς της λχ. την έκβιομηχάνησι, τους πυραύλους, την ένίσχυσι των κομμουνιστικών κομμάτων και την χρηματοδότησιν της προπαγάνδας.

Το κομμουνιστικό κράτος-έργοδότης έχει την δυνατότητα να επιβάλλη τις μεγάλες στερήσεις στον λαό και να διαθέτη δυσανάλογως μεγάλα ποσά σέ τομείς που έξυλητεούν τις πολιτικές του επιδιώξεις. Έτσι, στηριγμένο στην άγρια εκμετάλλευσι των εργαζόμενων, στην φτώχεια και την σιέρησι του λαού μπορεί να παρουσιάζη ώρισμένες άντυποσιακές έπιτυχίες στον ένα ή στον άλλο τομέα. Με αυτόν τον τρόπον και τεσκευάσθησαν οι τεχνητοί δορυφόροι και οι πυραύλοι που γεννήθησαν άκριβώς όπως και οι μεγαλοπρεπείς πυραυίδες των Φιρόν από το αίμα και τα δάκρυα εκατομμυρίων σκλάβων, με άφάνταστα χαμηλό βιοτικό έπίπεδο. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο ίδιος ο Χρουστσώφ στο 20ό συνέδριο το 1956, παρέδχη ότι σήμερα η Ρωσία σέ σχέση με το 1913, παράγει 25ο) λιγώτερο κρέας, τυρί, βούτυρο και γάλα ενώ στο μεταξύ ο πληθυσμός της αύξήθηκε κατά 50 εκ. Έπίσης η Κ.Ε. του ΚΚ.Σ.Ε. τον Δεκέμβριο του 1958 με την άπόφασιν της για το ζήτημα της άγροτικής οικονομίας άνεγνωρίσει ότι ύφίσταται πρόβλημα φωμιού διότι η παραγωγή δημοτικων είναι άνεπαρκής και άναλογικώς προς τον πληθυσμό μικρότερα από εκείνην της τσαρκής Ρωσίας.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις το έπόμενον
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ Δ. ΚΑΦΤΑΝΤΖΗ - ΔΡ. Θ. ΜΥΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΔΟΣ ΕΓΝΑΤΙΑΣ 69 (ΣΤΑΣΙΣ ΑΓ. ΣΟΦΙΑΣ)
ΤΗΛ. 20-550 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η λαογραφία τής Χαλκιδικής

Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΗΣ «ΓΕΡΑΚΙΝΑΣ»

Την πρό παρελθούσαν Παρασκευήν ο Δήμαρχος τής πόλεως μας κ. Άθαν. Καραγκάνης όμιλήσας από τον Ραδιοφωνικόν Σταθμόν Θεσσαλονίκης, έδωσε τα κάτωθι ιστορικά γεγονότα σχετικά με την καταγωγή τής «Γερακίνας».

Πρό πολλού είχε γίνη αισθητή η άνάγη της περιουλογής, τής καταγραφής και ήχογραφήσεως των πολλών και εκλεκτών λαϊκών τραγουδιών τής Χαλκιδικής.

Διότι, τα λαϊκά τραγούδια, εκφράζοντα τόν αισθηματά και τα φρονήματα του λαού, άποτελούν το καλλίτερον και εκφραστικώτερον λαογραφικόν ύλικόν το όποιον πρέπει να περιοισθί.

Και ο λαός τής Χαλκιδικής είναι πλούσιος εις ύψηλά φρονήματα και ευγενή αισθηματά, όπως το άποδεικνύει η μακρά και ένδοξος ιστορία του, η όποια όμως άτυχώς είναι άγνωστος εις τους πολλούς.

Ήδη, χάρις εις το έδιοφέρον του Άου αντιπροέδρου τής βουλής βουλευτοϋ Χαλκιδικής κ. Βασιλικού, διετέθησαν παρά του έξοχωτάτου ύπουργού των Έσωτερικων κ. Μακρή, προς τον δήμον Πολυγύρου, 30.000 δραχμαί διά τον ειδικόν σκοπόν της συλλογής και ήχογραφήσεως των καλλιτέρων λαϊκών τραγουδιών τής Χαλκιδικής, και ούω έγένετο η άπαρχή, διά να γνωρισθί η ψυχή και το φρόνημα του λαού τής Χαλκιδικής από το Πανελλήνιον.

Το έργον τοϋτο άνετέθη εις τον εκλεκτόν καλλιτέχνην τραγουτιστήν του ραδιοφωνικού σταθμού Θεσσαλονίκης κ. Τάκη Σαμαράν, όστις, ως κατ' έπαινον έκ Χαλκιδικής, πρό έτών έχει ένδιαφερθί και έχει έμφανίση διά του στοθμοϋ αυτού, διάφορα τραγούδια τής Χαλκιδικής. Ήδη το έργον τούτου έχει συστηματοποιηθί και συμπληρωθί διά των καλλιτέρων και πλέον άντιπροσωπευτικων λαϊκών τραγουδιών των διαφόρων περιφερειών τής Χαλκιδικής.

Διά το λαϊκά τραγούδια τής Χαλκιδικής, έχει ένδιαφερθί έπίσης και το λογογραφικόν άρχειον τής άκαδημίας Αθηνών, το όποιον ανέθισεν εις τον άπεσταλμένο του μυσικόν κ. Καρακώση, το έργον της περιουλογής, ήχογραφήσεως και μουσικής έγγραφής όλων των λαϊκών τραγουδιών τής Χαλκιδικής προς ταξινόμησιν και σύγκρισιν τούτων προς τα παρεμφερόν τραγούδια άλλων περιφερειών και διαχωρισμόν των γνησιων τοπικων τραγουδιών τής Χαλκιδικής.

Τα λαϊκά τραγούδια διακρίνονται, ως γνωστόν, εις ιστορικά, ήρωικά, έρωτικά, γαμήλια, πένθιμα και χορευτικά.

Μεταξύ των ιστορικων τραγουδιών, ιδιορρυθμόν χορευτικού ρυθμού, είναι ο καγκιλευτός τής Ίερισσοϋ, άναγόμενος εις την επανάστασιν του 21 και έξιτορών την άνδρειαν και ύπερηφάνειαν τοί Γιάννη του παληκαριού που δέν δέχτηκε να περάση κάτω από τα σπαθιά των Τούρκων: ένδειξιν ύποταγής, προτιμήσας τον άποκεφαλισμόν του. Έπίσης το Ήριαν καράβια στο γυαλό, Τούρκικα και Ρωμέικα έξιτορούν την ναμαχίαν που έγινε κατά τον Άπρίλιον του 1854 παρά την Βουρβουρού του Άγ. Νικο

λάου, όταν είχαν επαναστατήση η Χαλκιδική μετά την άπόβυσιν του ύπασπιστοϋ του τότε βσιλιέως Όθωνος Τσάμη Καρατάσιου, καθώς και άλλα.

Μεταξύ των έρωτικων αλλά και ιστορικων συγχρόνως τραγουδιών, καταλέγεται και η ενά το Πανελλήνιον τραγούδι με διαφόρους παραλλαγάς «Γερακίνα» διά την καταγωγή τής όποίας έρίζουν περιφέρειαι τινες. Το τραγούδι όμως αυτό, άνήκει άποκλειστικά εις τον Πολύγυρον την παραλίαν της σημερινής Γερακίνης, ύπληρχεν άρχαίος οικισμός, όπως μαρτυρούν τα διάφορα άρχαιολογικά εύρήματα τα όποια άποκαλύφθησαν κατά καιρούς από τα άστροτρα των καλλιεργούντων την γην γεωργών.

Έν συνεχεία όμως ύπήρξε και κτήμα των Βυζαντινων αυτοκρατόρων μετά του χαρκτηριστικου πύργου, του όποίου σώζονται τα ερείπια εις την ονομαζομένην τοποθεσίαν τής Γερακίνης «Παλή πυργος» όπου άνευρέθησαν και βυζαντινά μνημεία και νομίσματα.

Εις τον πύργον αυτόν, εις των βυζαντινων αυτοκρατόρων, είχαν έγκλειση την θυγατέραν του Γερακίνα, διότι είχαν έρασθί ένός ώγαίου άλλου λαϊκού νέου, με τον όποιον ο αυτοκράτωρ πατέρας της, δέν σγκατιτ ήτο να συζευχθί. Έν τη έπελπισία της η Γερακίνα άπεφάσισε να αυτοκτονήση. Θέλησε δθθεν να βνάλη κρύο νερό από το βυθό πηγάδι, εις το όποιον μετέβη συνοδευομένη ύπό των θεραπεινιδων της, και έπεσε μέσα σ'αυτό για να πνιγθί.

Τα πολλά χρυσά βραχιόλια που κομπούσαν τα δλοστοργύγυλα μπράτσα της έβρόντησαν, άλλα και το κρύο νερό του πηγαδιού, μόλις περιέλουσε το ζεστό κορμί της, την έκαμε να συνέλθη και έβγαλε φωνή μεγάλη. Την άνέσυραν λιπόθυμη, άλλα και τυχερήν, διότι, κατόπιν του διοβήματος της, εκάμφθη η καρδιά του πατέρα της και της άπέστειλε τον καλόν της, ύπό τον ήρον ότι θα παρέμεινε μαζί του εις τον Πύργον εκείνον.

Έκτοτε, οι κάτοικοι του συνοικισμοϋ αυτού, τραγούν δοϋσαν την έρωτική περιπέτεια τής βσιλοπούλας Γερακίνας με το γνωστό τραγούδι, και έδωσαν το όνομά της στο συνοικισμό τους, Γερακίνα κατ' αρχήν, και Γερακίνη, όπως λέγεται σήμερα.

Άλλα και προς άνάμνησιν της, εις πολλά θήλα τόσον του Πολυγύρου, όσον και των πέριξ χωριών, έδόθη και δίδεται το όνομα Γερακίνα, σέζεται δέ άκόμη και το πηγάδι, στο όποιον έπεσε η Γερακίνα.

Ήδη δέ, εις άνάμνησιν τής βσιλοπούλας Γερακίνας, ο δήμος Πολυγύρου, θα δώση το όνομα αυτής και εις το παρ' αυτού άνεγειρόμενον εις την θανασίαν πλάζ της παραλίης τής Γερακίνης τουριστικόν κέντρον, άπέχοντα περί το 200 μέτρα από τον Παλιόπυργον τής Γερακίνας, στον όποιον, τα κύματα της θάλασσης, θα άντηχούν το γνωστό τραγούδι της.

Αυτή είναι η πραγματική και ιστορική προέλευση και καταγωγή του άνα το Πανελλήνιον γνωστού τραγουδιού τής Γερακίνας.

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡ ΤΟΥΔΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΘΑ ΠΑΡΩ ΕΝΑΝ ΑΝΗΦΟΡΟ
Θά πάρω έναν άνήφορο, [ένα άνηφοράκι και θά σφυρίξω βρέ παιδιά, και να σφυρίξω κλέφτικα.
Και να σφυρίξω κλέφτικα [να μάζω παλληκάρια να μάζω σκλάβους βρέ παιδιά να μάζω σκλάβους δικαστάς.
Να μάζω σκλάβους δικαστάς, σκλάβους Εισαγγελέους που δέν δικάζουν ξάμνηνα
Που δέν δικάζουν ξάμνηνα [που δέν δικάζουν χρόνια Μόνρν δικάζουν θάνατο και [την καραμανιόλα.
ΤΑΚΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ
Τό άνωτέρω τραγούδι ήθε κατά την επανάστασιν το 1917 που κατεδικάσθησαν σέ θάνατο οι έξ Άρναίος Ταμπάκης, Μάρκος κ.λ.π.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΣΥΝΕΧΕΙΑ εκ της 1ης σελίδος
είναι ούτε η Καθολική ούτε η Ορθόδοξος, ούτε η Διαμαρτυρομένη. Στην Εκκλησία του Χριστού υπάρχουν απ' όλους αυτούς τους οργανισμούς, άλλα κανένας δέν μπορεί ν' άξιώση άποκλειστικότητα. Η Εκκλησία του Χριστού άπαρτίζεται απ' όλους τους άναγεννημένους, απ' όλους εκείνους που επέστρεψαν εν μετανοία στο πατρικό σπίτι δεχόμενοι το άπολυτορικό έργο του Χριστού έπι το στοναυό.
Η Εκκλησία λοιπόν και οχι η οικογένεια είναι το δεύτερο εκείνο σύνολο που συγκεντρώνει την άγάπη του Θεού. Στην οικογένεια μπορεί να ύπάρχουν άναγεννημένοι και μη έπιστοφύσαντες άμαρτωλοί και μη. Γι' αυτό η Άγία Γραφή δέν όμιλει για την άγάπη του Θεού για την οικογένεια, άλλα για την Εκκλησία Του. Στην άδρατη αυτή όμάδα που λέγεται Εκκλησία του Χριστού άνήκων μόνον μετανοήσαντες άμαρτωλοί και συγχωρηθέντες άσποτοι. Άραγε, σύ, άνήκει στην Εκκλησία αυτή του Χριστού; Δοκίμασε κατά έναν ιδιαίτερο τρόπο την άγάπη του Πατέρα Θεοϋ; Γεύθηκε το μύσχο τον πτευστό, στο δάκτυλό σου μπιχέ το δακτυλίδι της προς Αυτόν άφοσιώσεώς σου;
Υπάρχει όμως κι' ένα άλλο έδάφιο που μάς μιλά για την άγάπη του Θεού για το άτομο για τη μονάδα. Και ο κόσμος και η Έκκλησία από άτομα άποτελούνται. Γράφοντας στους Γαλάτας ο άπ. Παύλος λέγει: «Έν πίστι ζώ τω τοϋ Υιού του Θεοϋ του άγαπήσαντός με και παραδόντος έαυτόν ύπερ έμού» (Γαλάτας β' 20). Άνάπησε ο Θεός τον κόσμον, την Εκκλησίαν και' έμένα προσωπικώς. Κανένας άνθρωπος δέν μπορεί ν' άγαπήση τον έννο κόσμο τον όσον, όσον άγαπά το παιδί του.
Ο Θεός άγαπά όλον τον κόσμο, την Εκκλησίαν Του και όμως ταυτόχρονα η άγάπη Του συγκεντρώνει πάνω στο άτομο, σέ σένα και σέ μένα, σάν να μην ύπήρχε κανείς άλλος στον κόσμο ν' άγαπηθί άπ' Αυτόν. Το μυστήριον της άγάπης του Θεοϋ είναι πού σ' ός άτομο μπορείς να την άπολαύσης δλόκληρη και όμως να μην την έξαντλήσης. Δέξου λοιπόν όλη την άγάπη του Θεοϋ για σένα προσωπικώς και γίνου παιδί Του για ν' άπολαύσης όλα τα θεϊκα προνόμια.
ΣΠ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ
«Όστις έπιθυμεί να λάβη έν τευχίδιον με την σειράν των άρθρων «Τό Κήρυγμα τής Κυριακής» δλοκλήρου του προηγουμένου μηνός, ή το κατά Ιωάννην Εύαγγέλιον εις άπλην νεοελληνικήν μετάφρασιν, άς μάς γράψη εις την διεύθυνσιν: Γραμμοσειύσεις Ο ΣΠΟΡΕΥΣ, Γραμματοθύρις 387, Άθήνα.»
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΣΤΑΜΠΟΥΛΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 18-ΤΗΛ. 81-374
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΜΑΣ

Ο βουλευτής Χαλκιδικής κ. Σαραφιάνος άπέστειλαν προχθές προς τον κ. Υπουργόν Παιδείας τα κάτωθι δύο τηλεγραφήματα.

κ. Γ. Βογιατζήν Υπουργόν Παιδείας Αθήνας

Γυμνάσιον Αρναίας Χαλκιδικής άδυνατεί λειτουργητέ εφέτος, καθότι πέντε καθηγηταί τούτου προεκρίθησαν διά διδασκαλίαν Μέσης. Έκαι δεύσεως η έλπιον μακράς άνωρωματικής άδειας στόπ. Άνάγκη άμεσος όπως άποσταλούν τουλάχιστον 3 φιλόλογοι και 1 φυσικός.

ΛΥΣΙΜ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ Βουλευτής Χαλκιδικής

κ. Γ. Βογιατζήν Υπουργόν Παιδείας Αθήνας

Άνεξορτοποιηθέν έσχάτως Γυμνάσιον Κασσάνδρας Χαλκιδικής στερείται παντελώς καθηγητών. Άνάγκη άποσταλούν οί ύπό του νόμου προβλεπόμενοι καθηγηταί στόπ. έπ'άνδρωσις τούτου εκ Πολυγύρου εκ άπεσπάζθη άδύνατος καθ ότι ύληροτύνη εν άυτώ καθηγηταί μετά βίας καλύτερον οργανικός θέσεις τούτου.

ΛΥΣΙΜ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ Βουλευτής Χαλκιδικής

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΙΑΤΡΟΙ

Τό Ν.Σ.Υ.Α. Νομού Χαλκιδικής άνακινούι ότι, ύφίστανται κεναί θέσεις Ιατρών προς πλήρωσιν εις τή Ιατρεία του Νομού Χαλκιδικής: τά κάτωθι: 1) Άγροτικών Ιατρείου Ν. Φωκίας 2) Άγροτικών Ιατρείου Άγ. Παρασκευής (Κασσάνδρας) Καλούνται όδεν οί έπιθυμούντες τήν κατέληψιν μιάς τών θέσεων τούτων να ύποβάλωσιν σχετικήν αίτησιν.

Διά περισσότερας πληροφορίας δύναται οί ενδιαφερόμενοι να άπευθύνονται εις τό ύνειονομικόν κέντρον Χαλκίχης. Έν Πολύγυρο τή 11-9-59 Ο Νομάρχης Χαλκιδικής: Ως πρόεδρος Ν.Σ.Υ.Α. Νομού Χαλκιδικής ΚΩΝΤΙΝΟΣ ΔΑΜΝΑΤΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΙΕΡΙΣΣΟΥ

Αί έγγραφα εις τό ως άνω γυμνάσιον ήρχισαν τήν 10ην τρέχοντος. Αί εισιτήρια έξείμσεις τήν 21ην τρ. Έπανέξεται στότι τήν 17ην και 18ην τρέχοντος.

Έκ τής Διευθύνσεως

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ο πρόεδρος τής κοινότητος Κασσάνδρας Χαλκιδικής διακηρύττει ότι, κατόπιν τής ύπ' αριθμ. 6830(8)59 άποφάσεως του κοινοτικού συμβουλίου έγκριθείσης διά τής ύπ' άρ 19.953(9)59 διατάξεως τής Νομαρχίας Χαλκιδικής εκτίθεται εις μεισθ τικόν διαγωνισμόν δι' ένοφραγίστων προσφορών ή άνάδειξις καταλλήλου έργολάβου κατασκευής τουριστικού περιπτέρου εν θέσει Σήβηρη (παραλία κοινότητος)

Η δημοπρασία ένεργηθήσεται εν τώ καταστήματι τής κοινότητος τήν 23ην Σεπτεμβρίου έ.έ ήμέραν Τετάρτην και ώραν 11-12 π.μ. ένώπιόν τής άρμοδίας έπιτροπής.

Δεκτοί εργολάβοι δι' έργα οικόδομικά πάσης τάξεως ύπό τής νομίμου προϋποθέσεως. Προϋπολογισμός δαπάνης 200.000 δροχμάς.

Έγγύσις συμμετοχής 5 ο)ο (10.000 δραχμαί) διά γραμματίου Ταμείου Παρακαταθηκών και δανείων ή έγγυητικής έπιστολής άνεγγυημένης Τραπεζής ή του Τ.Σ.Μ.Ε.

Λεπτομερής διακήρυξις μελέτη και τά λοιπά ύπάρχει εις τό γραφείον τής κοινότητος και εις τό τοιοούτον τής Τ.Υ.Δ.Κ. Χαλκιδικής (Νομαρχιακόν κατάστημα) ένθα οί βουλομένοι δύναται προσερχόμενοι κατά τάς εργασίμους ώρας να λαμβάνωσιν γνώσιν τούτων.

Έν Κασσάνδρα τή 7-9-57 Ο πρόεδρος τής κοινότητος ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Ο κ. Νομάρχης έπεσέφθη τήν κοινότητα Ζωγράφου εν θα παρέσθη μετά του Πανοσιολογιωτάτου άρχιμανδρίτου Γεράς Μητροπόλεως Κασσανδρέας κ. Καλλινίκου κατάθεσιν θεμελίου λίθου του έν τή κοινότητι ταύτη άνεγειρομένου νέου ίερου ναού.

Ο κ. Νομάρχης μετέβη εις Αρναίαν και προήδρευσε συσέψεως τής έπιτροπής διαχειρίσεως κατασκευής τής δασικής όδου Όλυμπίδος-Σταυρού. Κατά τήν σύσκεψιν ταύτην έξητάσθη τό θέμα συνεχίσεως τών εργασιών τής όδου ταύτης δι' άυτεπιστοσίας και εκ τών πιστώσεων του έθνικού ιδρύματος.

ΝΕΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΑΣΤΕΙΩΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Φέρεται εις γνώσιν τών μελών του Συλλόγου άστέγων Πολυγύρου ότι τό νεοεκλεγέν συμβούλιον του Συλλόγου άπαρίσθη εις σώμα ως κάτωθι:

1) πρόεδρος Χρήστος Τοποπίδης, 2) αντιπρόεδρος Γεώργιος Ζαρίφης, 3) ταμίας Άρνάσιος Σταυρινός, 4) γραμματέυς Ν.κ. Γαλαρινιώτης, 5) σύμβουλος Χρήστος Κακαρίκας.

Διά πών αίτημα οί ένδιαφερόμενοι δέον όπως του λοιπού άπευθύνονται εις τόν πρόεδρον ή τούτου άπόντος εις τόν αντιπρόεδρον του Συλλόγου.

Ο πρόεδρος του Δ.Σ. ά.α ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ο πρόεδρος του Συλλόγου Άστέγων Πολυγύρου καλεί τούς ύποβάλλοντας αίτήσεις όπως έντός 10 ήμερών προσέλθωσιν και καταβάλωσιν τό χαρτόσημα αίτήσεων και προσκομίσωσιν ταυτοχρόνως πιστοποιητικά του τόπου καταγωγής των ότι τυγχάνουσι άστέγοι. Ωσαύτως προσκαλεί άπαντα τά μέλη τά μη έκκληρώσαντα τās ύποχρεώσεις των όπως προσέλθωσιν και τακτοποιήσωσιν ταμειακάς έντός 20 ήμερών άλλως θέλωσιν διαγραφή συμφώνως τώ άρθρω 3 του καταστατικού.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου Άστέγων Πολυγύρου ά.α ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Ο κ. Άπόστολος Κιρλόγλου πολιτικός μηχανικός και ή δις Άλεξάνδρα Θ. Κύρκου έτέλεσαν τούς γάμους των έν Αθήναις τή 7η Σεπτεμβρίου 1959.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ο πρόεδρος τής κοινότητος Ιερισσού διακηρύττει ότι εις εκτέλεσιν τής ύπ' αριθμ. 57/1959 άποφάσεως του κοινοτικού συμβουλίου έγκριθείσης διά τής ύπ' αριθμ. 18.475/59 τοιαύτης τής Νομαρχίας Χαλκιδικής, εκτίθεται εις τακτικόν μειοδοτικόν διαγωνισμόν δι' ένοφραγίστων προσφορών άνευ όριου παρά διπλοματού έργου εργολάβου Δ.Ε. δι' έργα λιμενικά κατασκευή προβλήτος εις τόν λιμένα Ιερισσού, συμφώνως προς τήν ύπ' αριθμ. 5/1959 μελέτην και συγγραφήν ύποχρεώσεων τής Τ.Υ.Δ.Κ. Χαλκιδικής.

Η διά τήν εκτέλεσιν του έργου δαπάνη προϋπολογίσθη εις δραχμάς 200.000.

Ο διαγωνισμός διεξαχθήσεται εν Ιερισσώ και έν τώ κοινοτικώ καταστήματι τήν 27ην Σεπτεμβρίου 1959 ήμέραν Κυριακήν και ώραν 11-12 ένώπιον τής προς τούτο έπιτροπής.

Έγγύσις όρίζεται τό ποσόν των δραχμών 10.000 ήτοι 5 ο)ο επί του προϋπολογισμού του έργου διά γραμματίου του Ταμείου Παρακαταθηκών και δανείων, ή έγγυητικής έπιστολής άνεγγυημένης Τραπεζής ή του Τ.Σ.Μ.Ε.

Τά σχετικά τής μελέτης είνονται κατατεθειμένα εις τό γραφείον κοινότητος Ιερισσού και παρά τή Τ.Υ.Δ.Κ. Χαλκιδικής (Νομαρχιακόν κατάστημα) άν δύναται οί ένδιαφερόμενοι να λαμβάνωσιν γνώσιν προσερχόμενοι κατά τάς εργασίμους ώρας.

Έν Ιερισσώ τή 8-9-1959 Ο πρόεδρος τής κοινότητος ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΒΕΡΓΙΝΗΣ

Η ΥΠΟΙΔΡΥΣΙΝ «ΕΤΑΙΡΙΑ»

ΑΙ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΝΟΥΜΕΝΩΝ ΜΑΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τάς επί του θέματος τής ύπό ίδρυσιν Ιστορικής και Λαογραφικής έταιρίας άποφεις των κ.κ. Σαραφιάνου Βουλευτού, Κοτσιάνου δικηγόρου και Παπαθανασίου συνταξιούχου δημοδιδασκάλου και έλπίζομεν ότι θά σπεύσουν και οί λοιποί διανοόμενοι μας να εκφράσουν τās γνώμας των από τών στηλών μας, αιτινες τίθενται εις τήν διάθεσιν των.

Φίλε κ. Διευθυντά, Η ύπό του συνδέλφου μου κ. Β Βασιλικού έσχάτως ριφθείσα ιδέα τής ίδρύσεως «Ιστορικής και λαογραφικής έταιρίας τής Χαλκιδικής» εφίρσκει και έμε άπολύτως σύμφωνον. Αναλογίζομαι δε μήπως πολύ καθυστέρησαμεν εις τό να αισθανώμεν τήν άνάγκην τής ίδρύσεως τιαύτης έταιρίας. Είναι γνωστόν εις όλους μας ότι άλλα γεωγραφικά διαμερίσματα τής χώρας μας από μακρού χρόνον ουχι μόνον ήσχολήθησαν με τήν συλλογήν και διάσωσιν του Ιστορικού, λαογραφικού και αρχαιολογικού υλικού του τόπου των αλλά έ φρόντισαν να καταστήσωσιν και άλλους ήμας κοινωνούς και τής τελευταίας λεπτομερείας τούτου. Ομολογώ ότι πολλάκις ή θάναθην έτροπήν να γνωρίζω πέρα πολλά διά τήν Ιστορίαν και τήν λαογραφίαν άλλων και σχεδόν τίποτε διά τόν τόπον που έγεννήθη, έγαλουχήθη και άνεγράφη.

Συγχώτατα προσεποθήσα να εύρω κάτι τό άριωμόνον άλλά μεταίως. Τό μόνον που ήδύναμην να εύρω ήσαν ολίγα γραμματά δίκην άναξίων ύποσημειώσεων και εις τά πλέον πολυτέλεια συγγραμμάτα.

Διά τούτο νομίζω ότι έπιβάλλεται μετά τήν ίδρυσιν τής προορηθείσης έταιρίας εις τούς σκοπούς και τας έπιδιώξεις (συλλογή και διάσωση του Ιστορικού, λαογραφικού και αρχαιολογικού μας υλικού) τής όποιος πρέπει να προστεθώσιν και οί ύφ' ύμων προβυλλόμενοι εν τώ κυρίω άρθρω τής 6 τρ. μηνός (πνευματική και ψυχική καλλιέργεια τής Χαλκιδικής) να καταβληθίη προσπάθεια συγγραφής άριωμένης. Η έκδοσις συγγραμμάτου με άυτοτελείς μελέτας δεν με εύρίσκει σύμφωνον, διότι νομίζω ότι ή προκήρυξις διαγωνισμού διά τήν συγγραφήν ολοκλήρου τής Ιστορίας τής Χαλκιδικής εις ένα συγγραμμά και άνά έν άνεξάρτητον τοιοούτον διά τήν συγγραφήν του λαογραφικού και αρχαιολογικού υλικού θά απέδιδε πολύ περισσότερο. Αί βρομβηθείσόμενα ολοκληρωμένα μελέτα θά ήδύναντο ά αποτελέσουν τό Ιστορικόν, λαογραφικόν και αρχαιολογικόν «Ευαγγέλιον» των Χαλκιδικιωτών του όποιου ή εκμάθησις και ή μετάδοσις πέραν τής Χαλκιδικής θά ήτο εύκολωτέρα των πολλών άυτοτελών μελετών, αιτινες πολλές θά έπέφερον άμφισβητήσις των επί μέρος ήματων, άλλά έστιν ότε και συσκότισιν επ' αὐτών.

Πάντως ή ευρεία συζήτησις επί του όλου θέματος τής Ιστορίας, λαογραφίας και αρχαιολογίας τής Χαλκιδικής θά δείξη τόν ορθώτερον δρόμον που πρέπει να ακολουθήσθη ή ίδρυθησόμενη «έταιρεία» Ημείς δε θά πρέπει άνάλογα με τό μέτρον των δυνάμεών μας να συμβάλωμεν διά τήν έπιτυχίαν εις τās εγνεύσεις έπιδιώξεις. Έγώ προσωπικώς θά αισθανώ τήν μεγαλυτέραν ευχαρίστησιν τής ζωής

μου άν δια τής διαθέσεως των πάσης φύσεως δυνάμεών μου δυνηθώ να συμβάλω έστω και κατ' έλάχιστον διά τήν έπιτυχίαν του προορηθέντος σκοπού.

Με ιδιαίτερον φιλίαν και εκτίμησιν. Α ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ

Φίλε κ. Διευθυντά, Έπικροτώ τήν ιδέα που έσρωψε ο Α' αντιπρόεδρος τής Βουλής αξιότιμος κ. Β Βασιλικός για τήν ίδρυση Ιστορικής και Λαογραφικής Έταιρίας τής Χαλκιδικής και συμμερίζομαι άπόλυτα τας άποφεις που εξέθεσε στο γράμμα του στην έγκριτη έφημερίδα σας.

Η Έταιρεία αυτή πρόκειται και πρέπει να διυδραματίση ένα σπουδαιότατο όβλοδι μονάχι στη συγκέντρωση του πλουσιωτάτου Ιστορικού, αρχαιολογικού, λαογραφικού κ. λ. π. υλικού τής Χαλκιδικής αλλά και στη δημιουργία πνευματικής και καλλιτεχνικής κινήσεως στη Χαλκιδική που λείπει δυστυχώς ό,ότελα από τόν τόπο.

Πολύ γρήγορα μπορεί να διή τώ φώε τής δημοσιότητος ο πρώτος, όγκώδης τόμος «Τών χρονικών τής Χαλκιδικής» κατά τό πρότυπον των «Ηπειρωτικών Χρονικών», με άφθονο ένδιαφέρον υλικό. Και πρέπει τό συντομώτερο ή ιδέα του κ. Βασιλικού να μετοπισωθίη σε πραγματικότητα, ή Έταιρεία να ίδρυθίη και να άρχισι άμέσως τήν δράση της προς όλας τας κατευθύνσεις.

Άρχές Οκτωβρίου άς γίνησθιν Πολύγυρο με τήν πρωτοβουλίαν και τήν προεδρίαν του κ. Βασιλικού και με τή συμμετοχή του Βουλευτού κ. Σαραφιάνου μιά συγκέντρωση των πρώτων ιδρυτικων μελών για τή σύστασις της Έταιρίας και για τήν έξέκίνησιν της. Ο ύποψινός μενος είναι πρόθυμος για τή πραγμάτωσι των σκοπων τής έταιρίας να διαθέσι όλες του τίς δυνάμεις Με εκτίμησιν ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΤΣΙΑΝΟΣ

Φίλε κ. Διευθυντά, Η ίδρυσις Λαογραφικής Έταιρίας τής Χαλκιδικής ή ύποδεικνυόμενη ύπό του άξιότιμου Αντιπροέδρου τής Βουλής κ. Β Βασιλικού, πολύ σκόπιμος, πρέπει να τύχη τής όμοθυμουν ύποστηρίξεως των διανοουμένων τής Χαλκίχης.

Η περιουλλογή του λαογραφικού πλούτου του τόπου μας με τά ώραία και άγνά ήθη, έθιμα, παραδόσεις και Ιστορίαν του, προβάλλεται ώς έπιτακτική άνάγκη να συντελεσθίη τό ταχύτερον. Η ίδρυσις ενός Λαογραφικού Άρχείου θά συντελέσει άσφαλώς τά μέγιστα εις τήν ταχίαν και επιμελημένην διάσωσιν των λαογραφικών στοιχείων όλων των εκδηλώσεων που συνιστώσιν τόν Χαλκιδικιωτικόν κοινόν πολιτισμόν. Έίνωχω με ταξύ των επιστημόνων και διανοουμένων τής Χαλκιδικής, ύπάρχει διάχυτος ή διάθεσις εκδηλωμένην έλαστότητα εις τών στηλών των τοπικών έφημερίδων, να περιωσθίη τό δημοτικό τραγούδι, τά έθιμα, οί παραδόσεις, ή γλώσσα και ή Ιστορία της.

Κά ο ύπογραφόμενος θανυμαστής των παλαιών Ιδίως εκδηλώσεων τής ζωής του λαου τής Χαλκιδικής, θά παράσχη διά τών άσθενών πνευματικών τον δυνάμεων πάσαν συνδρομήν εις τό έργον τής ίδρυθησόμενης Λαογραφικής Έταιρίας. Μετά τιής Μ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ο Πρεσβευτής των Ηνωμένων Πολιτειών κ. Έλλης Μπρίγκς προσφώνηι προς τούς παρισταμένους έπίσημους με ταξύ των όποιων ο Πρωθυπουργός κ. Καραμανλής, ο Υπουργός τής Βιομηχανίας κ. Μάρτις, ο Υπουργός Οικισμού κ. Κεφαλογιάννης και άλλοι έπίσημοι Τό Αμερικανικόν Περιπτερον εις τήν 24ην Διεθνή Έκθεσιν Θεσσαλονίκης καταλαμβάνει ύπαίθριον και έστεγασμένον χώρον 4.500 τετραγωνικών μέτρων.

Η ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 11 — Δι' έγκυκλίου του το ύπουργείου οικονομικών εντέλλεται προς τούς προϊσταμένους των οικονομικών ύπηρεσιών τού κράτους, να καλέσωσιν τούς ύπό τήν δικαιοδοσίαν των δημοσίους υπαλλήλους ένα ύποβάλωσιν ύπευθύνους δηλώσεις διά τά προστατεύόμενα μέλη των οικογενειών των, τά δικαιούμενα υγειονομικής περιθάλψεως, βάσει του τελευταίου διατάγματος. Μετά τής δηλώσεως, δέον να ύποβίωσιν και τά προβλεπόμενα δικαιολογητικά. Οί προϊστάμενοι των ύπηρεσιών δέον να καταρτίσωσιν πίνακα των ύπαλλήλων και των προστατευόμενων ύπ' αυτών μελών.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Αισθανόμεθα τήν ύποχρέωσιν όπως και δημοσίως εκφράσωμεν τās ευχαριστίας εις πάντας τούς συμμετεσχόντας εις τό πένητος μας επί τώ θανάτῳ τής προσφιλοῦς ήμων συζύγου και μητρός ΜΑΡΙΑΣ Δ. ΣΧΟΙΝΑ Ο σύζυγος Τά τέκνα

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ο πρόεδρος τής κοινότητος Σταυρού διακηρύττει ότι, τήν 20ην του μηνός Σεπτεμβρίου του έτους 1959 ήμέραν Κυριακήν και ώραν 11-1 π.μ. και εν τώ κοινοτικώ καταστήματι εκτίθεται εις φανερόν μειοδοτικόν διαγωνισμόν ή άνάδειξις έρρολόβου κατασκευής ύπονόμων συμφώνως τών όρων τής ύπ' άρθ 24/59 άποφάσεως του κοινοτικού συμβουλίου έγκριθείσης διά τής ύπ' άρθ. 19.265/59 τοιαύτης Νομαρχίας Χαλκιδικής.

Η δαπάνη του έργου προϋπολογίσθη εις δραχμ. 35.000, έγγύσις δε συμμετοχής δραχμ. 1.050 εις γραμματίου Ταμείου Παρακαταθηκών.

Οί όροι είνιν κατατεθειμένα εις τό γραφείον τής κοινότητος και τής Τ.Υ.Δ.Κ. (Νομαρχιακόν κατάστημα) ένθα οί βουλομένοι δύναται να λαμβάνωσιν γνώσιν όύτων κα τά τάς εργασίμους ήμέρας και ώρας.

Έν Σταυρώ τή 7-9-59 Ο πρόεδρος τής κοινότητος ΔΗΜ ΧΑΣΙΩΤΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ο πρόεδρος κοινότητος Σημάντρων Νομού Χαλκιδικής διακηρύττει ότι, δύναμει τής ύπ' αριθμ 74/1959 άποφάσεως του παρ' ήμιν κοινοτικού συμβουλίου, έγκριθείσης διά τής ύπ' αριθμ. 19.514/1959 τοιαύτης τής Νομαρχίας Χαλκιδικής προκηρυσσομεν μειοδοτικόν διαγωνισμόν εκτέλεσεως δύο ρείθρων και μιάς ποτίστρας, των δύο ρείθρων κατασκευαζόμενων εις τήν όδόν Σημάντρων Π.τ.α.ρ.ιάς και τής ποτίστρας εις τήν ευρην βρύσιν τής κοινότητος πορά τήν όδόν Σημάντρων-Ποσαταριάς εύρισκομένην.

Τά περι οδ έργα κατασκευάζονται βάσει τής ύπ' αριθμ 104/1959 μελέτης τής Τ.Υ.Δ.Κ. Νομού Χαλκιδικής.

Τά έργα ταύτα τής κοινότητος προϋπολογίσθησαν εις τό ποσόν των δραχμ. 20.000

Η δημοπρασία αυτή ένεργηθήσεται εν Σημάντρους τήν 20ην τρέχοντος ήμέραν Κυριακήν και από τής ώρας 11 π.μ. έως 1 π.μ. και ένώπιον έπιτροπής.

Εις τήν δημοπρασίαν ταύτην γίνονται δεκτοί εργολάβοι δημ. έργων, και έμπειροτέχνη ή τεχνίται έχοντες εκτελέσει τοιαύτα έργα, ή παρόμοια, οί έμπειροτέχνηαι και τεχνίται δέον να παρουσιάσωσιν άποδεικτικά περι τού του.

Τά σχετικά τής μελέτης κατασκευής των έργων θά εύρίσκονται κατατεθειμένα εις τό γραφείον τής κοινότητος, και εις τό γραφείον τής Τ.Υ.Δ.Κ. Χαλκίχης εις Πολύγυρον. Πλείοναι πληροφορία παρέχονται εν Σημάντρους εκ του γραφείου τής κοινότητος, και εις Πολύγυρον άπό τήν Τ.Υ.Δ.Κ. Χαλκιδικής

Ο πρόεδρος τής κοινότητος ΑΘΑΝ. ΦΙΡΙΠΗΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Υπό τήν προεδρίαν του κ. Νομάρχου συνήλθε τό Νομαρχιακόν Συμβούλιον Υγείας και Ασφαλίσεως Άγροτών όλας έπελήφθη τής έξετασεως διαφόρων θεμάτων τής άρμοδιότητός του.

Υπό τήν προεδρίαν του Δντιού τής Νομαρχίας κ. Π. Παπαδοπούλου συνήλθε εις συνεδρίσιν τό Συμβούλιον Δασών Νομού όπερ έπελήφθη τής έξετασεως διαφόρων θεμάτων τής άρμοδιότητός του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Αισθανόμεθα τήν ύποχρέωσιν όπως και δημοσίως εκφράσωμεν τās ευχαριστίας εις πάντας τούς συμμετεσχόντας εις τό πένητος μας επί τώ θανάτῳ τής προσφιλοῦς ήμων συζύγου και μητρός ΜΑΡΙΑΣ Δ. ΣΧΟΙΝΑ Ο σύζυγος Τά τέκνα

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ο πρόεδρος τής κοινότητος Σταυρού διακηρύττει ότι, τήν 20ην του μηνός Σεπτεμβρίου του έτους 1959 ήμέραν Κυριακήν και ώραν 11-1 π.μ. και εν τώ κοινοτικώ καταστήματι εκτίθεται εις φανερόν μειοδοτικόν διαγωνισμόν ή άνάδειξις έρρολόβου κατασκευής ύπονόμων συμφώνως τών όρων τής ύπ' άρθ 24/59 άποφάσεως του κοινοτικού συμβουλίου έγκριθείσης διά τής ύπ' άρθ. 19.265/59 τοιαύτης Νομαρχίας Χαλκιδικής.

Η δαπάνη του έργου προϋπολογίσθη εις δραχμ. 35.000, έγγύσις δε συμμετοχής δραχμ. 1.050 εις γραμματίου Ταμείου Παρακαταθηκών.

Οί όροι είνιν κατατεθειμένα εις τό γραφείον τής κοινότητος και τής Τ.Υ.Δ.Κ. (Νομαρχιακόν κατάστημα) ένθα οί βουλομένοι δύναται να λαμβάνωσιν γνώσιν όύτων κα τά τάς εργασίμους ήμέρας και ώρας.

Έν Σταυρώ τή 7-9-59 Ο πρόεδρος τής κοινότητος ΔΗΜ ΧΑΣΙΩΤΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ο πρόεδρος τής κοινότητος Ταξιάρχου Χαλκιδικής διακηρύττει ότι, δοθείσης άντιπροσφοράς επί του άποτελέσματος τής διενεργηθείσης τήν 2ην Σεπτεμβρίου 1959 πλειοδοτικής δημοπρασίας διά τήν εκμίσθωσιν εκμεταλλεύσεως κοινοτικού δάσου, δι' ύλοτομίας 397 τόνων κωνοσύλων δρυός εις οσίζας, ένδεικτικώς, επαναλαμβάνεται ούτη τήν 15ην Σεπτεμβρίου 1959 ήμέραν Τρίτην και ώραν 10-1 π.μ. με τούς διαλαμβανόμενους εν τή από 25-8 59 διακηρύξει μας όρους. Τελευταία προσφορά κα τά τόνων δραχμαί 115.

Έν Ταξιάρχη τή 7-9-1959 Ο πρόεδρος τής κοινότητος ΝΙΚ. ΚΑΡΑΝΤΑΓΛΗΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ εν Όρμουλα: 1) οίκια με καλύβην και περιόχην. 2) άφορα τεμάχια εκ δέκα περίπου στρεμμάτων του 15 οκτῆτου Γεωργίου Β. Παυλούδη. Πληροφτρια εις τόν έν Πολύγυρο δικηγόρον κ. Χ. Κοομήτην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οίκια εν Πολύγυρο. Πληροφρορία παρά τής κ. Κούλας Κατοίκα.